

PIÁRFUTÁR

Tavaszi reggel –
öt bicikli, aztán hat,
kisvártatva száz
(japán haiku)

KEZDŐDIK A HAJTÁS

A SZÉPIPRESS jelenti

Az idei utolsó kategóriát április 25-én kapták kézhez diákjaink. Akik valamelyik tantárgyból megbuktak, azoknak ez komoly figyelmeztetés is az év végi jegyüket illetően! Fogadóórát május 9-én tartanak az iskola oktatói a szokott rend szerint.

Iskolánk végzős diákjainak ballagása május 1-jén 9 órakor kezdődik. Virágátadás 8.30-tól a 12.-es osztálytermekben.

Az írásbeli érettségi vizsgák május 5-én, hétfőn kezdődnek. A többi évfolyamok osztálykiránduláson vesznek részt május 5. és 7. között.

Földrajzversenyek: Április 5-én, szombaton a szentesi Koszta József Általános Iskolában rendezték meg a Teleki Pál Földrajz-Földtan Verseny megyei döntőjét, ahol a nyolcadikosok között Abt Dániel 3. helyezést ért el. Hetedikeseink (Putóczky Ákos, Hajdú Roland, Olgyay György, Szopera Gergely és Adonyi Kristóf) a középmezőnyben végeztek. Abt Dániel előzőleg biztosította helyét a Less Nándor Földrajzverseny országos döntőjében, melyet április 18-19-én, a miskolci Avasi Gimnáziumban bonyolítanak le.

Ebben az évben Simon Gellért 8.a, Novák Tamás 8.a és Császár Attila 7.a képviselte iskolánkat, a Celledömölkön április 5-én megrendezett országos KIDS sakkversenyen. Minden dicséret megilleti a csapatot, remekül küzdöttek, Simon Gellért szerepelt a legjobban: 4. helyezést ért el. Gratulálunk!

Az iskolai szavalóverseny 2008. április 14-én került megrendezésre. A 7-8. évfolyamosoknál holtversenyben első lett: Stefán Máté és Rácz Kristóf 7. A osztályos tanulók. a 9-10. évfolyamosoknál első helyen végzett: Lapu Árpád 9. A osztályos tanuló. A 11-12. évfolyamosoknál különdíjat kapott Bánki Tamás 11. B osztályos tanuló.

Borgulya Bálint 10.b osztályos tanuló a Gordiusz Matematika Verseny megyei fordulóján első helyezést, Remete Attila Mária (11.b) negyedik helyezést ért el. Bálint a Debrecenben megrendezett országos döntőben a tagozatosokkal összevont értékelés alapján 17-ik lett.

Mitológiai verseny

Tizennyolc diák részvételével rendeztük meg április 2-án házi versenyünket a görög mitológiából.

Végeredmény:

1. Halmai Szervác 9.a
2. Ermilov Alexander 9.a és Varga Viktor 10.a

A versenyzőknek az alábbi feladatlapot kellett megoldaniuk. Aki május 10-ig odaadja latintanárának a megoldásokat, szorgalmi ötvöst kaphat.

1. Osszuk ki a jelképeket (sisak, szigony, villám) a következő isteneknek: Hádész, Zeusz, Poszeidón, Hesztia! Kinek nem jutott?
2. Hány napos özönvízzel pusztította el Zeusz a megromlott emberiséget?
3. Prométheusz testvére meggondolatlanul elosztogatta a képességeket az állatoknak. Hogy hívták a fivért?
4. A fává lett Philémon és Baukisz minnek váltak örök jelképévé?
5. Hogy hívják a türoszi király lányát, akit Zeusz bika alakjában rabolt el?
6. Melyik a legalkalmasabb gyümölcs három istennő összeugrasztására?

7. Ki az a néha állat képében is megjelenő isten, akinek leszármazottja viselte az aranygyapjút?

8. Kitől kapta laszón a feladatot, hogy megtalálja az aranygyapjút?

9. Mi az Argó hajó orrának különleges tulajdonsága?

10. Ki az Argó utasai közül a legnagyobb hőst?

11. Mely állatnak köszönheti az Argó a megmenekülését a Bolygó-sziklánál?

12. Ki volt az a szerelmes nő, aki laszónnak segített?

13. Mely barátságos nép segített laszónnak (és később Odüsszeusznak is)?

14. Hogy végezte laszón?

15. Hogyan lett Thészeusz erős és tiszta uralkodó?

16. Kinek a segítségével talált ki Thészeusz a labirintusból?

17. Mi volt Héraklész munkái közül a legnehezebb?

18. Ki győzte le a marathoni bikát?

19. Milyen különös kísérője volt Héraklész szertartásainak?

20. Milyen tetteivel vált Philoktétész Héraklész legjobb barátjává?

Ismét a legjobbak között...

Április 22-én rendezte meg a Városi Kórusgyűlés iskolánkban az idei Éneklő Ifjúság fesztivál első napját. Három általános iskolás, egy középiskolás (Széchenyi Gimnázium Leánykara) és egy főiskolás kórus (Karolina Iskola Kamarakórusa) társaságában léptünk utolsóként a dobogóra. Úgy érzem, az alapos felkészülés meghozta a titkon remélt eredményt. Ismét – a tavalyihoz hasonlóan – megvédtük arany minősítésünket a diplomával. Emellett még a szakmai zsűri felterjesztett bennünket a KÓTÁ-hoz (a magyar kórusmozgalom csúcsszerve: Kórusok Országos Tanácsa) külön dícsérő oklevélre. Úgy érzem, a lehetőség-

gekhez és énekarunk zenei adottságához képest a maximumot nyújtotta mindenki. A verseny utáni szakmai értékelésen a zsűri külön kiemelte énekarunk több év óta tartó egyenletes és magas színvonalú teljesítményét.

Köszönöm mindenki munkáját, aki nek részve volt a siker, az örömteli éneklés kimunkálásában. Külön köszönöm azon 12.-esek példamutató teljesítményét, akiktől most búcsút kell vennünk, akik több évig hűségesen és sikerrel végezték az iskolai énekkari szolgálatot: Fú Péter, Cseke Balázs, Szűcs József, Tóbiás Roland, Ördög Bence.

Lajos István

Teljes POPULART-sorozat eladó! Irányár: 6000 forint. Tel.: +36-30-665-9376

1. A NATIONAL GEOGRAPHIC Magyarország 2006-os és 2007-es számai minden melléklettel, kiváló állapotban eladóak, évjáratonként egyben.

2. PANORÁMA város és országkalauzok, új kiadások, új állapotban, a bolti árnál jóval olcsóbban eladóak. Címek: Svédország, Athén és a környező szigetek, Norvégia, Szingapúr, A horvát tengerpart, Tunézia, Kanári-szigetek, A görög szigetvilág, Kárpátalja, Rio de Janeiro és környéke

Ár megegyezés szerint (baráti). Érdeklődni: Dékány tanár úrnál.

Szeged-Brühl 2:1

Kein Taucher weiß vor dem Sprung, was er zurückbringt – Nincs búvár, ki tudná az ugrása előtt, hogy mit fog felhozni.

Az idézet Max Ernsttől, a Brühlben született dadaista művészről származik, akinek a munkáira egy egész múzeumot szenteltek szülővárosában, ahová a tavaly kezdődő cserekapcsolat keretében másodjára utazhattak a magyar diákok. Az ugrásunk előtt sok bizonytalanság, kérdőjel, izgalom volt bennünk az ismeretlenről, az idegen nyelvi környezettől való tartás, félsz miatt. Sokan először ültek repülőn, vagy utaztak egyáltalán külföldre, először kipróbálva az itthon szerzett nyelvtudásukat. Igazán mély volt ez a víz, de örömmel láttuk, hogy mindenki talált valamit, amit felhozhatott, és boldogan tarthatta a kezében, amit akár büszkén meg is mutathat az itthoniaknak. Talán a legfontosabb mégis az az ablak, amit nyitottunk a világra, hogy kimozdultunk végre (vagy újra) a négy fal közül és tapasztalatokat gyűjtöttünk egy másik országról, a kultúrájukról, neves városokról és születőjeikről, számunkra is jól ismert művészekről, az egyetemességről. Megtapasztalhattuk, hogy fontos a műveltség, ami lehetővé teszi, hogy megláthassuk az összefüggéseket, a sokszínűséget akár az élet egy apró szeletében, megnyilvánulásában.

Öröm lehetett a közös nyelv használatának a képessége, a személyes kapcsolatok, barátságok elmélyülése, az egymás értékeinek a felfedezése, tisztelete. A sok-sok élmény még feldolgozás alatt van. Nézegetjük, válogatjuk a felhozott kincseinket, újragondoljuk, hol, s hogyan találtunk rájuk, hogy nektek is elmesélhessük a történetüket.

Nemes Zsuzsanna

Cserélődtünk

Április 8-án hajnalban negyed 6-kor Németh tanár úr könnyes búcsút vett 5 diáktól, Dékány tanár úrtól és Nemes tanárnőtől. Egy hétre elutaztunk Brühlbe, a Szent Orsolya Gimnázium diákjaihoz, akik januárban már eltöltöttek nálunk egy hetet. Alpár bácsi vitt ki minket Ferihegyre, ahol már vártak ránk a többiek, és így összesen 12 diákból és két tanárból állt a csapat. A gép már szűk két óra múlva leszállt Kölnben, de egyesek szerint még így is túl sokáig voltunk a levegőben. A reptérről vonattal Brühlbe kísérték minket, ahol már finom pizzával vártak ránk. Délután megnéztük Brühl-t, majd mindenki hazament a „családjához”. Másnap reggel Köln volt soron, megnéztük a várost, a

Rajna-partot, és persze felmentünk a dóm tornyába is. A délutáni kimenő után pedig a Domradio-ban kukkanthattunk bele az élő adás rejtelmibe. Este a Kölnarena-ban néztünk meg egy kézimeccset. A 19 ezer férőhelyes stadionban Fazekas Nándor védett a hazai csapatban! Szerdán részesei lehettünk a rendkívül szigorú tanítási óráknak, ahol a diákok az órán bármikor beszólhattak tanáraiknak, elkezdhettek enni, vagy telefonálni.

Csütörtökön délelőtt mindenki maga szervezte a programját, délután pedig egy brühli kastélyt néztünk meg. Pénteken Bonnban voltunk (Székesegyház, Beethoven-ház, Haus der Geschichte stb.), a hétvégét pedig mindenki a vendéglátóival töltötte. Volt aki még Belgiumba is eljutott! Hétfőn a Phantasielandot néztük meg, ami egy hatalmas vídámpark Brühl mellett. Az attrakcióról csak annyit, hogy főszezonban egy-egy menetre általában órákat kell várni. Egész héten gyakorlatilag nem láttunk esőt, de aznap – mint ahogy ez ilyenkor lenni szokott – reggeltől estig masszívan esett. Ennek legalább annyi előnye volt, hogy alig voltak a parkban, és mindenki mindenre fel tudott ülni – már ha mert... Így hát este vizesen és fáradtan, de jókedvűen ültünk fel a gépre, és 9 óra körülre meg is érkezünk Ferihegyre, ahonnan ki Alpár bácsival, ki más-hogy tért haza.

Jó volt kint, csak

ne kéne ennyit pótolni!

*Lévai Máttyás
10.a*

A Partium meghódítása

Április 4-én délután indultunk útnak harmincketten (több piáros, néhány kísérő tanár és egy-két vendég), hogy „visszahódítsuk” a hajdanvolt Partiumot és megnézzünk pár történelmileg, irodalmilag, művészetileg érdekes dolgot. Másfél óra múlva el is érkeztünk a határhoz mégpedig – ha jól emlékszem – Méhkeréknél léptünk-robogtunk át a mostani Romániába.

Első állomásunk Nagyszalonta volt, Arany János városa, ahol megnéztünk a Csonka toronyban lévő múzeumot, kattogtattunk párat, és mentünk tovább.

Ezután Nagyváradra érkeztünk, de először csak egy pár pillanatra méltattuk, amíg meghallgattuk Károlyi Attila tanár úr előadását a város történelméről.

Megnéztük a gigantikus barokk székesegyházat Szent László hermájával, a Kanonoksort és Léda házát is.

A Nagyvárad és Szatmárnémeti közötti elég hosszú utat a legkülönbözőbb módon ütöttük el: egyesek aludtak; mások kártyáztak, beszélgettek, fotóztak, zenét hallgattak, és utána aludtak. Olyan csönd volt a buszon, hogy öröm volt hallgatni...

Végre késő este (tíz órakor) megérkeztünk a szállásra... a városba, mert ugye milyen egy kirándulás szálláskezesés nélkül? Egy koleszt szálltunk meg, persze nem zavarva az ott alvókat – egy-két bentlakó diák és cseh (vagy

Koltói románc: Petőfiék és Lászlóék

szlovák?) zenészek voltak még ott rajtunk kívül. Fürdés, esti ima, vacsora után pedig takarodó, hiszen korán (román idő szerint 7-kor!) kellett kelni.

Másnap jóval mozgalmasabb napunk volt: első állomásunk Koltó, ahol is (mint biztos sokan tudják) Petőfi és Szendrey Júlia töltötte mézesheteit. Átutaztunk Nagybányára, ismét gyors ismerető a belvárosban, és továbbrobogtunk Máramarossziget felé.

Ekkor volt – legalábbis számomra – a kirándulás fénypontja, ugyanis nagy

Ady városában

Néhányaknak – vagy inkább többeknek – nem akaródzott fizetni, ezért inkább kiugrottak oldalt a kerítésen.

Ezután utaztunk vissza a szállásra (ismét csak este értünk be), de az esti ima után több részre szakadtunk: volt, aki kiment még a városba a tanárok kíséretével, páran pedig bennmaradtak a koleszban és kártyáztak.

A harmadik nap még korábban kellett kelni (6.30-kor), és mivel vasárnap illik megszentelni az Úr napját, elmentünk misére. Utána városnézés következett Szatmár-

németiben, és irány hazafelé. Útközben meglátogattuk még a nagykárolyi piarista nővéreket, leraktuk az adományokat, és megnéztük a Károlyi-kastélyt, ahol (elvileg) nem lehetett fotózni, csak plusz pénzért.

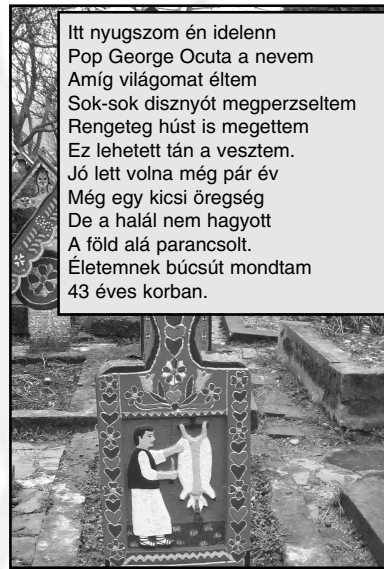
Reménykedtünk, hogy már nem szállunk le a buszról, csak Váradon (a kimenő miatt), de még Kaplonyban is kikötöttünk, hogy megnézzük a Károlyi család kriptáját, Érmindszenten pedig Ady szülőházát csodáltuk meg.

Végül Nagyváradon városnéztünk, fotóztunk, okosodtunk, aztán eljött a mindenki által vár kimenő, amely végül is nem is volt olyan hosszú, éppen egy McDonald's-os kajálásra elég... Aztán már csak pár órát kellett kibírni az útból, amíg Szegedre, illetve amíg haza értünk.

Varga Viktor 10.a

Itt nyugszom idelell
Pop Ion Pipis a nevem
Mégfizetem mindenért
Ahol a halál elért
Valahol Mires hegyén
Rámjött a vagonkerék.
Játékban elmerültem
Vonat alá kerültem.
Anyám sirat vár haza
Nem múlik a bánata.

Itt nyugszom én idelell
Pop George Ocuta a nevem
Amíg világomat éltem
Sok-sok disznyót megperzselttem
Rengeteg húst is megettem
Ez lehetett tán a veszttem.
Jó lett volna még pár év
Még egy kicsi öregség
De a halál nem hagyott
A föld alá parancsolt.
Életemnek búcsút mondtam
43 éves korban.

A szaploncai „vidám temető”

erdőket, havat(!) és négy ortodox fatemplomot láttunk. Ebből hármat látogattunk meg belülről. Ezekről a templomokról azt kell/érdemes tudni, hogy hihetetlenül szépek – és melleleg a világorökség részei. Nem csak a templomok készültek fából, hanem a házak nagy része és a gyönyörű kapuk is.

A legészakibb pont ahová eljutottunk, Máramarossziget volt: megnéztük a Tisza partjáról Ukrajnát, az egykori piarista iskolát és templomot az óvárosban és a börtönmúzeumot, ahol kellemtelen dolgokat is láthattunk... Végül innen is továbbrobogtunk.

Szaploncán meglátogattuk a vidám temetőt: minden ember életét-halálát vidám színekkel festették fel a fejfára. Egyébként itt (is) volt egy kis malőr, mégpedig, hogy 5 lejt (= kb. 350 Ft) kért az öreganyó a kapunál: nem azért, hogy bemenjünk, hanem hogy kijöjjünk.

„Hallod-e, pendítsd az lantot!”

Különösen szép hangversennyel emlékeztek énekkaros diákjaink Mátyás király évére, a reneszánsz évre. Április 8-án a magyar reneszánsz ének és daltermés legjavából adtak színvonalas műsort.

Bujdosó énekeket szólaltatott meg Deli Csanád, Simon Bálint, Sallay Gergely, Bánki Tamás.

A kor veretes magyar református zsolta-raiból énekelt Varjasi Balázs, Szűcs Miklós, Simon Bálint.

Históriás énekeket adott elő a 7. osztály kamarakórusa, Szobellédi Áron, Lapu Árpád, Bodor Bence, Fű Péter.

Balassi verseket énekelt Novák Tamás, Bende Dávid, Doszpod Kristóf, Fű Péter, Sallay Gergely (aki a pár héttel korábban megrendezett Szegedi Középkorú Művé-

zeti Fesztiválján Balassi Egy katonaének-ével az énekelt vers kategóriában az első díjat érdemelte ki.)

Bende Dávid, Lapu Árpád, Sallay Gergely saját énekét gitáron kísérte. A többi dal szakavatott kíséretét Fábri Géza és Szalkai Sándor tanár urak, valamint Varjasi Tamás látták el. Köszönjük fáradozásukat. De ugyanígy köszönet illeti az éneklő diákokat, akik a mindennapos tanulás és munka mellett e nemes ügynek szentelték idejüket és tehetségüket!

A színvonalas estet – a közönséget is bevonva – Balassi Bálint Áldj meg minket Úristen kezdetű szép énekével zártuk.

Lajos István

A Toledo-kapcsolat első lépései

Jönnek az amerikaiak Ohióból – mondtuk már hetekkel érkezésük előtt és lelkesen szerveződtek a programok. 20 diák és nyolc kísérő jött Perrysburgból, akik a város vendégei voltak ugyan, de a programok szervezéséből az iskola igencsak kivette részét. Szeged előtt néhány napot Veszprémben töltöttek. Meg kellett szervezni elhelyezésüket. Köszönet a családoknak, akik vállalták, hogy egy-két vagy akár három vendéget is elszállásolnak. Volt a programban városnézés, ellátogattak a színházba, és a Városházát is megnézhatték. Öregbíthették a város és iskolánk hírnevét, de jutott idő vásárlásra is. Nagyon sikeres volt a tanórák látogatása, amit külön kértek az amerikaiak. Láttak magyar, fizika, társadalomismeret, matematika és énekórákat, de természetesen voltak olyanok is, akik éppenséggel az angol órákra voltak kíváncsiak. Tanáraink olyan igényességgel készültek az órákra, hogy a látogatásnak óriási sikere volt. Sok órán olyan interaktív feldolgozási mód szerepelt, ahol a diákok és a vendégek együtt is dolgozhattak. Tanárok, diákok és látogatók egyaránt lelkesen jöttek ki az órákról. Köszönet mindenkinek a munkáért, amit végeztek.

Nagy sikere volt március 27-én az „Amerikai-magyar ifjúsági barátság” koncertnek, amelyen a Piarista Gimnázium énekkara, (Lajos István) a Perrysburg Symphony Strings, (Michael Smith és Phil Smith) a szegedi Király-König Péter

Zeneiskola Vonószekere (Marosvári Attila) a Piarista Mester Tanoda ének-koboz műhelye (Ivánovics Tünde és Fábri Géza) valamint Olasz Flóra hárfa művész léptek fel. A koncert után remek hangulatú közös vacsorán vettek részt vendégek, vendéglátók, a város képviselői, iskolánk igazgatója, Pető Gábor és a szervezők. Másnap reggel az iskola előtt volt a búcsúzkodás. A vendégek elutaztak Budapestre a fővárossal ismerkedni, azután pedig haza Amerikába.

Ennek a látogatásnak feltehetően lesz folytatása, reményeink szerint ez év októberében, ahol egy kisebb kamara kórus, néhány zenész és a kísérők vehetnének részt egy kétéhetes amerikai úton. Ennek elég tetemes anyagi vonzata lesz, amit maguknak a kiutazóknak kell majd állniuk. Az amerikaiak is maguk fizették az egyhetes magyarországi tartózkodást.

Keresünk olyan szponzorokat, akik be tudnak segíteni a költségekbe. De álmodjunk nagyot. Miért ne sikerülne ezt is megcsinálni, összefogással, együttes erővel, olyan lelkesedéssel, ahogy a vendégeket fogadtuk.

És az amerikaiak tényleg eljöttek...

A program összeállításában és a szállásadók megkeresésében a legtöbbet Szöllőssy Edina volt segítségemre, de szeretném megemlíteni Bálint Erzsébet nevét is, aki az amerikaiak egész utazását koordinálta kintről.

Sík Péter

Elment Chiara Lubich

Mély megindultsággal értesültem Chiara Lubich haláláról. Hosszú és termékeny életét fáradhatatlanul a Jézus iránti szeretet jellemezte – írta többek között táviratában XVI. Benedek.

Chiara Lubich 1943-ban alapította a Fokoláre Mozgalmat, mely a világ 182 országában terjedt el, több mint 2 millióan követik, lelkesége pedig további 5 millió emberhez érkezik el.

Chiara Lubich munkájának hatékonysága miatt is a mai katolikus világ egyik legjelentősebb személyisége, aki határozott és mély elkötelezettséget tanúsít az ökumenikus és a vallásközi párbeszéd területén is.

1920. Szilvia néven Trentóban született. A faszizmus éveit tanítónőként dolgozott egy Trentó közeli kis faluban. Szegénységben élték és apja szocialista eszméi miatt elvesztette munkahelyét. 1943. december 7-én válaszol Isten hívására, hogy egész életét örökre Nekik ajánlódja.

1944. A legsúlyosabb trentói bombatámadás után is a városban marad, hogy a születőben lévő mozgalmat támogassa. Néhány társnőjével a trentói szegényeket látogatják, így elkezdődik egy „isten kaland”. Tapasztalatuk azt bizonyítja, hogy a szó szerint megélt evangélium a leghatékonyabb szociális forradalom.

1948. Az olasz parlamentben találkozik Iginio Giordani képviselővel, íróval és újságíróval, az ökumenizmus úttörőjével. Ő a Mozgalom társalapítója lett, mivel igen jelentős része volt abban, hogy az egység lelkesége megtestesüljön a társadalomban.

1949. Találkozik Pasquale Foresivel, aki később az első fokolarino pap lesz. Mindenekelőtt a lelkeség teológiai elmélyítéséhez segítette hozzá a Mozgalmat, részt vett a Città Nuova kiadónak és a mozgalom első városkájának, Loppianónak megalapításában. A továbbiakban is jelentős része volt a lelkeség gyakorlatra váltásában egyházi és

civil téren egyaránt. Iginio Giordanióval együtt társalapítónak tekintjük.

1956. Magyarország szovjet megszállásakor szükségét érzi, hogy Isten visszatérhessen a társadalomba, hogy az emberek Benne találhassák meg a szabadság és a testvériség forrását. Így születnek meg az „önkéntesek”, akik a társadalom különböző területein kötelezik

el magukat: a politikában, a gazdaságban, a művészet világában, a pedagógiában, stb.

1959. Hamarosan a nemzetköziség jellemzi a Mozgalmat, mert igen gyorsan elterjed előbb Olaszországban, majd 1952-től Európában, és 1959-től a többi földrészen is.

Az '50-es évek végén titokban hazánkban is járt. Lelkeségi mozgalma a '60-as, '70-es években több irányból (Ausztria, Jugoszlávia, NDK) érkezik hazánkba, és lassanként el is terjed az ország déli (Szeged), keleti részén (Eger) és a főváros környékén. Sikerül észrevétlen maradnia. Az államrendőrség nem figyel föl a tagok csöndes, megfontolt, ugyanakkor hatékony lélektől lélekig irányuló „pasztorációs” tevékenységére.

1960-67. A Mozgalom megnyílik az ökumenizmus felé. Chiara Lubich a németországi Darmstadtba látogat, és ott evangélikus lelkészek kérésére elmondja lelki tapasztalatát. Lelkesége, az egység lelkesége az évek során több mint 300 egyházban és keresztény közösségben elterjed.

Londonban fogadja az anglikán primás, aki arra buzdítja, hogy az angliai egyházban is terjeszse el a Fokoláre lelkeségét. A későbbiekben a primás utódai is támogatják a mozgalmat.

1967-ben találkozik Isztambulban I. Athenagoras pátriárkával, majd további

nyolc alkalommal utazik oda, és találkozik utódaival is.

1977. Chiara Londonban Templeton díjat kap a vallási élet előmozdításáért. Az ünnepségen különböző vallások képviselői is jelen vannak. Itt indul a vallásközi párbeszéd.

1988. Augsburgi béke díjjal tüntetik ki ökumenikus tevékenységéért.

1996. Díszdoktori címet kap Lengyelországban a lublini katolikus egyetemen, melyet még számtalan díszdoktori cím követ.

Párizsban UNESCO díjjal tüntetik ki a békére nevelésért.

1997-98. Grazban „ökumenikus lelkeség” címmel beszél az egység lelkeségéről a II. Európai Ökumenikus Találkozó megnyitóján.

Az első keresztény és laikus nő, akit meghívnak, hogy beszéljen lelki tapasztalatáról 800 buddhista szerzetesnek és szerzetesnőnek Thaiföldön, háromezer fekete muszlimnak a harlemi mecsetben, valamint a buenos airesi zsidó közösségnek. Új lehetőségek nyílnak a vallásközi párbeszéd terén.

Szoros, mély kapcsolat fűzi korunk nagy lelki alakjaihoz: rendszeresen találkozik többek között II. János Pál pápával, Kalkuttai Teréz anyával, Roger Schutz taize-i priórral.

Végül táviratában a Pápa köszönetet mond az Úrnak Chiara Lubich tanúságtételéért, amellyel odafigyelt korunk emberének szükségleteire, teljes hűségben az egyházzal és a Pápával. „Azt kívánom, hogy mindazok, akik megismerték őt vagy találkoztak vele, látva azokat a csodálatos dolgokat,

amelyeket Isten véghez vitt missziós buzgóságán keresztül, kövessék Chiara nyomdokait, éberren tartva karizmáját.”

Derűs, imádságos és mélyen meghatott légkörben 88 évesen fejezte be földi utazását március 14-én éjjel 2 órakor otthonában, Rocca di Papában,

ahová előző éjjel saját kívánságára tért vissza a Gemelli Klinikáról.

Semmi sem rendezettebb, mint az, amit a szeretet rendez el, és semmi sem szabadabb, mint amit a szeretet köt össze.

(C.L.)

Összeállította:
Boczor Zoltán

Zsidó-keresztény-izlám gyökerek

Beismerem, egy kicsit nagystílu a cím, mivel egy oldalnyi terjedelemben nem lehet - nemhogy a teljesség igényével, de még talán tömören sem - ismertetni ezt a témát. Ugyanakkor mostanában a vallásközi párbeszéd nagyon divatos jelszóra lett. Persze megtanuljuk hittanból a három vallás közös jellemzőit, hogy mindegyik ún. könyves vallás, és hogy valamiképpen mindhárom az Ószövetségben gyökerezik (Ábrahám, Izmael és Jézus mint az új Ádám). Mégis a történelem arról tanúskodik, hogy a keresztény Európa számtalanszor kivetette magából a zsidókat, valamint a mai politikai élet is azt mutatja, hogy a zsidók és a muzulmánok halálos ellenségek. Szeretném különösen is aláhúzni, hogy itt inkább vallási köntösbe bújtatott politikai problémával, mintsem pusztán hitbeli kérdéssel állunk szemben. Engem azonban sokkal jobban érdekel mostanában, hogy melyek a három vallás közös pontjai, amiben – ha mindenféle politikai és gazdasági érdekektől mentesen tudnánk közelíteni egymáshoz – egyetértenénk.

Jelenleg az arab országokra úgy tekintünk, mint egy valaha jelentős kultúra mára elmaradott képviselőire, amelyek közül némelyik a múlt század közepe táján bekövetkező hirtelen olajrobbanás folytán roppant gazdasági hatalomra tett szert. Ha az európai kultúrára gondolunk, akkor elsőként a görögök jutnak eszünkbe. Gondoljunk csak például a teológiát hosszú ideig (bizonyos szempontból egészen napjainkig) kizárólagosan meghatározó két irányzatra, amelyek Platónhoz, illetve Arisztotelészhez nyúlnak vissza. A hellénizmus az, ami az iszlámot és a kereszténységet összeköti egymással és egyben elválasztja őket a zsidóságtól, mert az sohasem olvasztotta magába a görög kultúra vívmányait. Mindazonáltal nem szabad arról sem megfeledkeznünk, hogy a görög kultúrával Európa az arabok közvetítésével ismerkedhetett meg. Az a fényes kultúra, amit a görögök megalkottak, a középkorra elég jelentősen megkopott, és már csak nyomokban volt ismert. Az arab hódítással együtt vál-

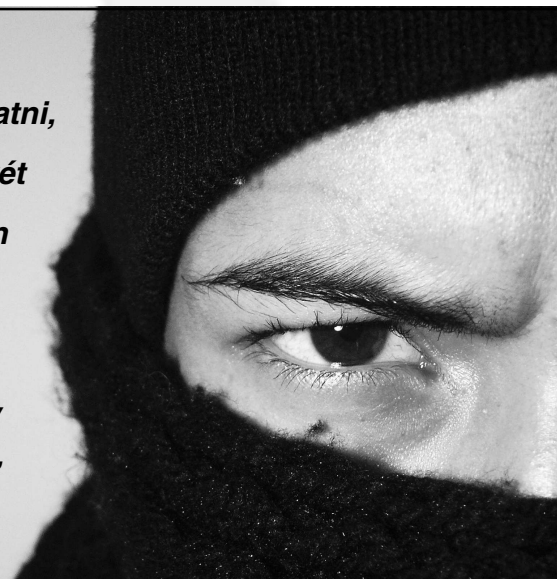
tak újra ismertté görög gondolkodók művei teljes egészében.

Ennek az arab hatásnak nyomait a keresztény teológiában is megtalálhatjuk. Minap olvastam Maróth Miklósnak egy idevágó, nagyon érdekes cikkét. (Az újsághoz Dékány tanár úr jóvoltából jutottam. Áldassék érte a neve mindörökké.) Ebben a nemzetközi szinten elismert klasszika-filológus és arabista arra világít rá, hogy a négy sarkalatos erény (bölcesség, bátorság, mértékletesség, igazságosság), amelyeket mi kifejezetten keresztény erényeknek tartunk, előbb tűntek fel iszlám gondolkodók írásaiban, mint keresztény teológusoknál. Explicite sem a Bibliában, sem a Koránban nem szerepelnek. Arisztotelész az, aki rendszerezi őket filozófiájában. Az arany középút (aurea mediocritas) gondolatát aztán iszlám tudósok (Miskawaihi, al-Gazzáli) vették át, majd Aquinói Szent Tamás is beépítette Summa theologica című művébe, kiegészítve a három isteni erénnyel (hit, remény, szeretet). Így született meg aztán a keresztény hetes erénylista. Az összekötő elem tehát a hellénista vonás. Ahogy kezdetben a keresztényeket egy új zsidó szekta tagjainak nézték, ugyanígy a muzulmánokat is sokszor gondolták egy újonnan születő keresztény szekta híveinek. Ez persze jelentősen megkönnyítette az új hit terjedését. A közös gyökereket az is mutatja, hogy eredendően muszlimnak hinnie kell minden igaz prófétában, legyen az akár zsidó, keresztény, vagy más vallások prófétája. Jézus is egy ezen próféták közül, aki íszá-ként szerepel a Koránban is.

Persze ennek a közös gyökérnek a felfedezése még önmagában nem teremti meg az egységet, mert azon dolgozni kell. A nyitottság és a másik elfogadásának gyakorlása révén mindenki maga tesz hozzá egy kicsit az egység létrejöttéhez. Az első lépés mindenbizonnyal a készség, hogy megismerjük a másikat olyannak, amilyenek. Ehhez szeretnék én (is) a magam részéről hozzájárulni. Igenis vannak közös vonások, több is, mint gondolnánk...

Kovács Pál SP

„Ha egy félelmet szeretnétek eloszlatni, e félelem székhelyét a saját szívetekben keressétek, és ne annak a kezében, akitől oly nagyon rettegetek.”
(Kahlil Gibran)

Május első vasárnapjára

Mindenható Istenem! Köszönöm, hogy olyan édesanyát adtál nekem, aki megtanított engem legelőször is imádkozni. Áldd meg őt, és áldj meg minden édesanyát, akik az anyai méltóságban részesültek, és vállalták mindazokat a fáradalmakat, amelyeket értünk túrni és szenvedni kellett.

Óvd meg őket, ahogyan ok óvtak bennünket minden veszélytől. Lemondva minden kényelemről. Add, ó Istenünk, hogy minden édesanya a Te Szíved szerint nevelje gyermekeit! És áldd meg kérünk, a nagymamákat is, akik nekünk szüleinket felnevelték.

Végül, boldogságos Szűzanyánk, Hozzád fordulunk. Fogadj minden édesanyát anyai palástod alá, segítsd őket, hogy olyan szeretettel gondozzák gyermekeiket, amint Te gondoztad egy-szülött Szent Fiadat. Növeld az édesanyánkban is, bennünk is a hitet, a reményt és a szeretetet, segíts, hogy soha el ne veszítsük ezt.

Taníts meg arra, hogy istenben bízva boldogok legyünk minden veszélyben, s hogy egykor a fényes égi hazában Veled együtt dicsőíthessük a teljes Szentháromságot. Ámen

Tavaszi pompába öltözött a természet. Virágoznak a fák, madarak énekétől vidul az erdő, s a mező virágai is színessé varázsolják a réteket. Május van.

Szűzanyánk hónapja, amikor a hívők boldog lelkülettel sietnek az esti litániára. Ez az a hónap, amikor szívünkben felébred a szeretet érzése, hiszen az „Anyák napja” is májusban van.

E nap alkalmából Téged köszöntelek elsősorban édes, jó Szűz Mária, aki az „Anyák napja” ékessége vagy! Köszöntelek szívem legszebb és legmélyebb szeretetével, a kertek és mezők legszebb virágaival. Áldott légy mindenkor Te legmagasztosabb anya. Köszöntelek Téged, aki a Mennyország királynője, Istennek szent Anyja vagy.

E szép nap alkalmával köszöntök minden édesanyát, akinek az arca örömtől sugárzik, mert gyermeke rajongó szeretettel, virággal, dallal, verssel, saját maga készíttette rajzzal köszönt fel. Így viszonzva azt a nagy szeretetet, amit édesanyjától kap.

Hiszen a szeretet a legmagasztosabb érzés, amely megszépíti életünket, látóvá teszi szívünket. S ha a szeretetet fokozni lehet, az anyai szeretet kerül a legfelső fokra.

Szorongó, de vigasztaló szóval próbálok azokhoz az édesanyákhoz is szólani, akik gyermeküket elveszítették. Nehéz vigasztaló szavakat találni. De nem tudhatod, Te drága édesanya, hogy miért kellett ennek így történnie. Nem tudhatod, hogy a Mindenható milyen szenvedéstől mentette meg gyermekedet és Téged. Tudnod kell és érezned, hogy gyermeked Isten örök világosságában, az angyalok körében, a mennyi boldogságban őrangyalként van melletted. Őt már nem kell féltened, mer a Mennyei Atya védőszárnyai alatt áll.

Most pedig Hozzád szeretnék szólani, ahhoz az anyához, aki szomorú szívvel nézi a televízióban az „Anyák napi” műsort, mert a Te gyermeked, akit féltő szeretettel neveltél fel, nem hoz neked virágot, nem nyitja rád az ajtót, nem érdeklődik, pedig jól tudja, hogy öregségedben, testben és lélekben törékeny vagy.

Tudom, hogy fáj, mert az anyai szív nagyon tud szeretni, de szenvedni is.

Isten mégis erőt és vigaszt nyújt neked.

Vissza kell gondolnod arra az időre, amikor gyermeked még kicsi volt, amikor Te voltál a mindene. Ő már akkor hálta meg az iránta érzett jó

ságodat. Kacagva, boldogan szaladt karjaidba, mert csak ott talált szeretetet, megnyugvást. Ha pedig játszótársai bántalmazták, azt kiáltotta: „Anyu, anyuci!”. Erre az időszakra gondolj, és bocsásd meg gyengeségét. Ne panaszkodj, légy nemes lelkű, ne érezd úgy, hogy eltévedt. Imádkozz, hogy Isten segítő kegyelme őrizze útjait.

Most úgy látod, hogy gyermekektől elhagyatva állsz, de isten végtelen jóságában bízva tudnod kell, hogy gyermeked előbb-utóbb megtalálja azt a kulcsot, amely kinyitja az édesanyja iránti szeretet kapuját. S ha rá fog jönni, hogy nem veszítheti el a

legnagyobb, az anyai szeretetet, az lehet, hogy csak akkor fog bekövetkezni, amikor te már az angyalok körében fogod látni őt. A sírodnál bűnbánó szívvel döbben majd rá, hogy mit mulasztott el. Anyai szíved akkor is ott lesz vele, mert az anyai szív a síron túl is szeret.

Eljön majd az idő, amikor minden anyai szív azzal a tudattal fog a végtelen boldogságban megnyugodni, hogy hátrahagyta gyermekének és unokáinak az anyai szív szeretetét

Krajcsikné Pazeller Mária

**Édesanyám,
virágosat álmodtam,
napraforgó-
virág voltam álmodban,
édesanyám,
te meg fényes nap voltál,
napkeltétől
napnyugtáig ragyogtál.**

(Ágh István: Virágosat álmodtam)

Benedek Laura

PÁRHUZAM

**Nézem az
alvó gyermekem.
Édes és szép,
és szeretem,
habár nem
ilyennek
képzeltem.
Hisz sokszor
hibázik és
ingerel.
Nézem az
alvó gyermekem.
Én is
ilyen vagyok
előtted Istenem.
Csak Te sokkal
türelmesebb
vagy velem.**

125 éve született Szeged költője

A Kegyes-Tanítórendhez engem három kötelék fűz: nyolc éven keresztül tanultam tőlük Szegeden és két helyen, Máramaroszigetén és Léván tanítottam náluk, és egy esztendeig viseltem Kalazanci Szent József rendjének egyszerű fekete ruháját. E fiúból pap lesz, akárki meglássa! – mondogatták rólam is gyermekkoromban a rokonok, mert magányos és komoly fiúcska voltam, aki könyvei és írásai közé temetkezett. A családban különben is tradíció volt a papság, az edesapám is volt egy évig bencés Panonhalmán, és három közeli rokon is volt a kegyesrendiek öltönyében. Mikor a hatodik gimnáziumot elvégeztem, én is fölvéttem magamat a rendbe. Tizenhatéves voltam – és már lemondtam a világ örömeiről. Akkor legalább úgy éreztem és úgy cselekedtem. Már megjelentek verseim a Szegedi Naplóban és éppen azon a napon, amelyen a váci noviciátus kapuját átléptem, hogy a világot megvessem és tekintetemet az ég felé irányítsam, jelent meg első versem a Budapesti Naplóban. Ovidiusról szólt, aki Rómába vágyik, szeret és remél. (A világról, úgy látszik, nem lehet olyan könnyen és olyan hamar lemondani.)

Másnap beöltöztünk. Ugyanakkor volt a végzett noviciusok egyszerű fogadalma a kápolnában. Megrendítően szép szertartás: a feketével bevont padlóra sorra fekszenek a fiatalok, és a magiszter sorra eltemeti őket: *Mortui estis et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo!* Bevallom, egy kissé megrettentem a gondolatától: egy örökkévalóságot láttam magam előtt, világi öröm és dicsőség nélkül. De az Egyház fönséges és dicsőséges pompája kárpótlást ígért az ideges, sápadt, nyugtalan növendéknek.

Rossz ómen volt, hogy az új reverenda, amikor a lépcsőkön először lementünk a templomba, egy elbotlá-

som következtében végighasadt. A szerzetesi életem így kezdődött. A nagy magányos épületben, amelynek ablakai kertbe nyíltak, a rendalapító szabályai szerint éltünk. A cellákban tanultunk és meditáltunk, a kápolnában és templomban közösen imádkoztunk, a refektóriumban evés közben az epére és ecetre gondoltunk, amelyről a fráter lector olvasott, a dormitóriumban a legteljesebb szilenciumban aludtunk az igazak álmát. Magam ugyan gyakran fölkeltem és mezít láb suhantam a kongó, boltíves folyosóra és néztem, néztem a nagy, sárga holdat, amely most Szeged fölött is így mosolyog, ilyen túlvilági búsan és Páris fölött is így dereng, ahol éppen Zola és Anatole France, akiket, uram bocsá' már akkor is fölöttem kedveltem, lándzsát törtek egy elitélt, lekötött zsidó érdekében. Ezt én egy újságból tudtam meg, amelyet a kályhafűtő csempészett a dormitóriumba és amelyben egy Ohnet-regény folytatása volt abban az esztendőben egyetlen olvasmányom. De a Szentek Élete is gyönyörű volt és Chateaubriand, a finom, nemes, ábrándos, ragyogó katolikus ellenforradalmár költészete a legmélyebb irodalmi élményem volt ekkor. Elhatároztam, hogy misszionárius leszek; elmegyek valami egzotikus tájra és vértanúhalált halok a kereszténységért.

Úr trónusa mellett, a szeráfok között, és Szent Teréziának hívták. Közben profán dolgokat is kellett művelni: a cipőnket magunk pucoltuk, a lámpánkat magunk tisztogattuk, a padlót magunk súroltuk és én, hogy az önkínzásban gyakoroljam magamat, mások helyett is sokszor vállaltam testi munkát.

A magiszterünk szigorú férfiú volt, de a promagiszter a világ legbájosabb embere. Randvég Mihálynak hívták; a virágok és gyümölcsök szerelmese volt, nagyon kedvelte a zenét. Maga harmóniumon játszott órákhosszat és kiválasztott költője a szelíd Vergilius volt, akit olyan áhítatosan és buzgón tolmácsolt nekünk, mint a szentatyákat. Ő valahogy megérezte bennem a költőt és néha behívott szobájába, végigsimogatta tekintetével a klasszikusokat, almát és szőlőt adott nekem és beszélt az élet viharos tengeréről, amelyen bizton és boldogan halad örök célja felé a mi kis gályánk, a rend hajója, amelyen az árvák Atyja a kormányos. A noviciátus éve lassan telt, imádságban és munkában. És eljött a tavasz, május teljes pompája virult ki a kolostor nagy kertjében. És a szerzetes egyszerű fekete öltönye alatt egy nagyot dobbant a fiatal költő szíve. Május ötödike volt éppen. Napoleon halálának évfordulója és Munkácsy temetése, amikor egy félszeg, és nyugtalan fitaleMBER megérkezett a váci vonattal Budapestre. Nyakkendője nem volt, mert valahogy elkallódott a váci noviciátus holmijai között.

– Mi akar lenni, karisszime, az Istenért, mi akar lenni? – kérdezte a szigorú magiszter, amikor a rendből való kilépésem szándékát egy hét előtt bejelenttem.

És én mélyen elpirulva, majd halálosan elsápadva, remegő hangon, de büszkén és a végső diadal reményével rebegtem:

– Költő akarok lenni és – újságíró, mint Zola!

Juhász Gyula: *Mikor én piarista voltam* (Szegedi Napló XLIV. évf. 201. sz.)

Noviciusok
(Nemesi Gyulának.)

*A kápolna udvarán, gyertyafűtő alatt,
Melyek gyünöcséket meg földre hullatnak,
És lombjukon zizeg az ari sárgaság –
Halad sokken a novicius csapat.*

*Nem érzé, egyik is az élet mámorát
És hogy szeretni szép és kofforilui jó,
Arccalán ott borong a meditáció,
Elkűd a kőben át egy más világba lét.*

*Leszáll a kirke éj. Csakútfjárt ráveti
Az udvarra, ahol elváratt levetit
Kéms lépél nyomán egyhangún csörgenek,
Az udvarra, a mely mely gyünöcsöl van hli,
És kol egy kis csapat utóközön áthalad
A sápadt, derűtől, "kálidokli" fák alatt ...*

Vács, 1904. (A noviciátus udvarán.)

Szedem a lepattanót

Három évvel ezelőtt megszületett bennem az elhatározás, hogy sportújságíró vagy sportriporter leszek. Hogy mi vitt rá erre a döntésre? Megmondom őszintén, nem emlékszem rá. De ez nem úgy nézett ki, hogy leültem, és elkezdtem gondolkodni, hogy mi is akarok lenni, ha nagy leszek... 16 évesen nem illeszken törni a fejét az ember! Szóval, ez valahogy belülről jött, hogy én ezt szeretném csinálni. Nem is döntés volt ez tulajdonképpen, hanem felismerés. Felismerés, hogy nekem ezt a szakmát kell majd üznöm, mert ez az egyetlen dolog, amit igazán szívvel-lélekkel tudnék csinálni. Anélkül meg ugye fabatkát sem ér az egész.

A szívem és nem az eszem után mentem, és hivatástudatból választottam a sportújságírói szakmát. Hiszem, hogy mindannyiunknak küldetése van a Földön, és egyszerűen tudom, érzem, hogy én erre lettem teremtve, ehhez kaptam elegendő mennyiségű emóciót és tálentumot. Bevallom, irigykedek azokra, akik egy sokkal magasabb szintű küldetésre kaptak behívót a Nagyfőnökötől: mint például a szerzetesek. Az ő hivatásuk sokkal hasznosabb és sokkalta nemesebb célt szolgál, mint az enyém. De tudomásul veszem, hogy nekem ez jutott. Ezt nem én választottam, nekem ezt szánták. Ennyi. Így nincs más tenni, ezen szakmán keresztül próbálom meg minél jobban szolgálni embertársaimat. Szórákozgatni őket; örömet csempészni a mindennapjaikba; ráirányítani tekintetüket a sport szép oldalára; emlékeztetni őket a régi nagy legendákra és felhívni a figyelmüket a jelenlegi szaksajtó által méltánytalanul háttérbe szorított sportágak gyönyörűségeire.

Tehát, a 2005-ös tanév elején vettem a bátorságot, és bekopogtattam Mészáros tanár úr irodájába, aki kitörő örömmel fogadott, és közölte velem, hogy jó lenne, ha rendszeresen írna egy diák a sportoldalra. El nem tudom mondani, hogy ez akkor mennyire jól esett nekem, hiszen arra nem is gondoltam, hogy esetleg állandóan publikálhatok majd a sulijújságban. Hát így indult. És ez a megelőlegezett bizalom olyan szintű lökést adott akkor nekem, hogy hihetetlen lelkesedéssel vettem magam munkába a sportoldal élén. Bevallom, nagyon élveztem, hogy én dönthettem el, hogy miről írok, de a kezdetektől átértem ennek a súlyát is, és igyekez-

tem az összes sportág szerelmeseinek igényeit kielégíteni. Magyarul, nemcsak fociról írni, noha akkor én még erősen futballpárti voltam. De ami a legfontosabb: nagyon megszerettem az újságírást. Eleinte csak a sportot szerettem, ezért próbáltam ki magam sportújságíróként. Miután viszont eltöltöttem egy fél évet a PiFunál, már két mániákus hobibim volt: a sport és az újságírás. A sportújságírás.

Felmerül a kérdés: miért osztottam meg mindezt a kedves olvasókkal?! Nos, egy volt osztálytársam, akivel azóta is tartom a kapcsolatot, a minap ezt írta nekem e-mailben: „Egész jók lettek a cikkek, kár, hogy pont a sportot választottad...”. Első körben jót derültem ezen, de aztán kicsit elgondolkodtam a dolgon, és megpróbáltam felidézni, miért is választottam a sportot. Nem tudtam választ adni magamnak, és rájöttem, hogy inkább a sport választott engem, mint fordítva. Az ominózus cikkeket a Nemzeti Sportban, napjaink vezető sportnapilapjában jelentek meg. Hihetetlen érzés ez nekem, álomszerű az egész. Tényleg olyan, mintha valaki ott fenn előre megálmodta volna az egészet. Mert ilyen a valóságban egyszerűen nincsen. Ugyanis nem tudom józan ésszel megmagyarázni, miért választottam anno a sportújságírói szakmát; miért hagytam ott a hon szeretett alföldet, és költöztem föl az általam addig mindennél jobban utált fővárosba; miért hagytam ott a tutit, és vágtam bele a teljes bizonytalanságba; miért választottam inkább a sajtótechnikusi OKJ-s képzést, mint az egyetemet; vagy mégis milyen elvetemült indíttatásból vettem a bátorságot, hogy e-mailezzek a NS szerkesztőségébe azzal a kérdéssel, hogy mehetnék-e a hozzájuk szakmai gyakorlatra. Egyszerűen nem tudok egyszerű válaszokat adni.

Kicsit olyan, mintha ezeket a súlyos döntéseket nem is én hoztam volna meg. Valahogy egyértelmű volt mind egyik esetben, hogy ez az, amit tennem kellett. Nem tudom megmagyarázni. De a lényeg, hogy a Jóisten eddig mindig fogta a kezemet, amikor szükségem volt Rá. Csoda1: két hét múlva válaszolt a „mindenaminemfoci” rovatvezető, hogy igen, mehetek. Csoda2: mindössze a 3. alkalom után, amikor egyáltalán a szerkesztőségben voltam, behívott az irodájába, agyondicsérte az addig elvégzett

munkáimat (amit addig csak kritizált, hogy megnézzé, el lehet-e venni a kedvem az egészségtől), majd megkérdezte, lenne-e kedvem vízi-, kézi- és kosárlabdameccsekről tudósítani a NS-nak, valamint rögtön rám bízott egy cikket. És másnap az én monogramom szerepelt a NS 16. oldalán a kerékpárhíradás alatt. Éppúgy, mint hajdanán a PiFuban, a NS-ban is kerékpársporttal mutatkoztam be. Hogy tényleg álomszerű történet ez, azt mi sem igazolja jobban, mint hogy az utánam legfiatalabb kolléga, aki alkalmanként publikálhat az újságban, kerek 10 évvel idősebb nálam, egyetemi diplomával, és újságírói képesítéssel rendelkezik, de a többiek ennek ellenére folyton azzal ugratják, hogy „Te még kis pályás voltál, amikor én már...”. Csoda3: a 4. alkalom után már három rövid írás jelent meg BBGY aláírással. Csoda4: sikeresen helyálltam tudósítóként egy első osztályú vízilabda meccsen, noha korábban sosem láttam élőben vízilabdát. Először jelent meg a teljes nevem aláírásként. Csoda5: az 5. otlétekor merészkedtem megkérdezni a motorsportfelelőstől, hogy írhatok-e rallycrossról a jövő keddi számba, mert húsvéthétfőn nagybátyámmal kint leszek a versenyen. Igent mondott, noha mindig minden motorsportot ő szokott írni a lapba, és amúgy sem szokványos, hogy egy kis jöttment gyakornok még meg is mondja, hogy mit szeretne írni. Csoda6: a 6. alkalommal a rovatvezető-helyettes vont bele bizalommal saját sérthetetlen szentélyébe, a tenisz sportágába, és csapatmunkaként, együtt dobtuk össze a teniszt a másnapi számba. Egyenrangú félként kezelte.

Én pedig lubickolok. No nem azért, mert „hú, de májor vagyok, hogy 19 évesen a Nemzeti Sportnál komolyan számolnak velem”. Ugyanis, tényleg nincs miért dicsekednem ezzel. Nagy dolog, persze az, és büszke is vagyok rá. De mi csak háttérmunkások vagyunk, nem ér minket a rivaldafény. És emiatt különösképpen szeretem ezt a szakmát. Amiatt, hogy senkit sem érdekel, hogy ki írta az adott cikket. Hány diplomája van? Melyik újságnál dolgozik? Van-e profi sportmúltja? – ezek a kérdések egész egyszerűen nem merülnek föl. Egy dolog minősít minket, hogy milyen az írás. A többi nem érdekes. Ily módon teljesen mindegy, hogy valaki a PiFuban vagy a NS-ban publikál. Utóbbit többen olvas-

Carlo Maria Martini bíboros, nyug. érsek

Bűnbánati beszélgetés

Nem azt mondom el, hogy mi az, hanem azt, ahogy én végzem, ahogy én ajánlhatom. A bűnbánati beszélgetés azzal a testvérrel való tárgyalást jelenti, aki számomra megjeleníti az Egyházat. Azaz egy olyan pap, aki a kiengesztelődés szentségére figyel, ám beszélgetés formájában. Így ajánlja a megújított bűnbánati liturgia, amely kezdődhet egy szentírási idézettel, vagy egy zsolttárral, amit együtt olvasnak el.

A kezdő imádság után három dolgot tartok fontosnak e beszélgetésben: confessio laudis (a dicsőítő megvallást), a confessio vitæ (az életem vallomását) és a confessio fidei (a hit megvallását). Ez három olyan dolog, amely magában foglalja a vallomás teljes tartalmát úgy, ahogyan azt Szent Ágoston is használta, s

folytatás az előző oldalról

sák, ennyi a különbség, nem több.

Én mégis lubickolok. No, nem a sikerben, hanem a mások által levezelt sportágak pocsolyájában. Elnézést a nyers kifejezésért, de ez a helyzet. Odakerültem a NS-hoz, mint gyakornok. Befogadtak, számolnak velem, de rám bízják a kulimunkát. A selejtet. Pontosabban, amiről ők azt gondolják, hogy selejt. Én pedig lubickolok, mert én épp ezeket a sportágakat szeretem. A kerékpársportot, a teniszt, a rallycross-t, a boksztot stb. Szeretem mindet. És fáj a szívem, amikor azt láttam, hogy miközben én vért izzadtam azért, hogy besűrítsem 1000 karakterbe a rallycross-ról szóló beszámolómat (ami sportértékben messze túlszárnyalta az f1-es maláj nagydíjat, aminek ráadásul semmi magyar vonatkozása sem volt), a forma1 egy teljes A2-es oldalt kapott ugyanazon számban, éppúgy, mint az NBIII (magyar foci). De mégis lubickolok, mert tudom, hogyha én nem írtam volna meg, még annyi sem lett volna róla, és tudom, hogyha megismernék ezt a sportágat, azon nyomban meg is szeretnék az emberek, jobban, mint az f1-et vagy a motoGP-t. És ha az emberek megszeretnék, akkor megjelenéne a szponzorok is, mert megérné nekik, és fellendülne a sportág. Örögi kör ez, amit csak egy helyen kéne megtörni, és máris működne minden. Ha van médiavisszhang, lesz néző, ha lesz néző, lesznek szponzorok, ha lesznek szponzorok több lesz a versenyző stb. stb. Szép küldetés. Szép nehéz...

Borbás Bálint György (BBGY)

nem csak a bűnök megvallását.

Mit jelent tehát a dicsőítő megvallás? A bűnbánati beszélgetés elején a zsolttár, az imádság elhangzása után párbeszédben vagy imádságos formában elmondhatom Isten előtt mindazt, ami az utóbbi időben örömet okozott, amiért hálát adok Istennek az utolsó ilyen beszélgetésünk óta. Így tehát Istennek szóló hálaadással, eucharisztikus módon indítok, vagy egyszerűen felismerem, hogy az utolsó időben, jelen helyzetemben segített az Isten, akinek megköszönöm, hogy képes voltam találkozni valakivel, akit régebben elkerültem, vagy szembe tudtam nézni azzal a problémával, ami nekem vagy másnak gondot okozott, vagy megértettem egy problémát, amelyért annyit imádkoztam. Minél konkrétabbak vagyunk, annál jobb, mert a jó dolgok mindig konkrét dolgok, nem elvont igazságok, minél inkább konkretizáljuk, annál inkább önmagunk vagyunk. Ez a dicsőítő megvallás.

Ezt követi az életem megvallása. Ez annyit jelent, hogy Isten és Egyháza előtt, akit egy paptestvér jelenít meg, elmondom, ami az utolsó időszak alatt bántott, amit szerettem volna elkerülni, de nem sikerült. Jegyezzük meg jól: nem formális bűnök felsorolásáról van itt szó, inkább arról, hogy mi az, amit utóbb, vagy a legutolsó bűnbemelés óta szeretnék, hogy ne legyen bennem, mi az, ami Isten előtt kényelmetlen helyzetbe hozott, és mi az, ami jobb lett volna, ha nem történik meg velem. Azután ide állíthatjuk a formális bűneinket is, amelyek az indítókai, gyökerei a bűnre való hajlamunknak. Így pl. ellenszenvet érzek egy bizonyos személy iránt, a munkaadóm, a szomszédom iránt, nem akarom, de érzem, próbálok ellene küzdeni, csakhogy, amikor alkalom nyílik rá, elindul bennem belül valami. Szerettem volna megközelíteni, de mégis elkerültem, sajnálom, tudom, jobban kellett volna ellenállni a torakosságnak, a lustaságnak, mindez zavar, bánt, és mindezt Isten elé helyezem, úgy, amint vannak. Itt is megismétlem, minél konkrétabban vagyunk, annál inkább önmagunk vagyunk Isten előtt, és nem hordozunk magunkban egy keserű, lemondó, vádoló lelkiületet, hanem annak felismerését, ami ezt mondatja velünk: Uram, ez vagyok, ezzel rendelkezem, ez a te Egyházad építőköve. Rosszul csiszolt, kissé sarkos; szeretném, ha nem így lenne, mégis eléd helyezem, Uram, tudom, hogy te irgalmas vagy. Íme, tehát,

ez az életem megvallása.

Ezután jön végül a hit megvallása, vagyis az evangéliumi hit gyakorlása, amely üdvözít. Uram, e dolgokkal szemben te sokkal nagyobb vagy, sokkal jobb vagy, mint én magam, hiszen irgalmas és türelmes vagy. Hiszem, hogy ajtót nyitsz nekem, úgy fogadsz el engem, amint vagyok. Köszönöm, hogy szidás helyett irgalmadat kínálsz nekem. Így gyakorlod azt irántam a hitben, amelyet megvallok, és segítségül hívok azzal a pappal, aki velem együtt imádkozik, zsolttározik.

Sokan azt mondják, így a gyónás hosszan tart. Lehet, hogy hosszabban, de a gyónó elégedett. Vajon, miért kellene kevesebb időt fordítani a gyónásra, mint az újságolvasásra? A gyóntató atya is örül, hogy annyi időt tölthet velem, amit én kívánok, és megérti a pillanat fontosságát. Ha pappá szentelték, akkor éppen azért tették, hogy a kiengesztelődés szolgálatát gyakorolja nemcsak Istennek, az Egyházzal, de saját magával is.

Még egy megjegyzésem van a bűnbánati beszélgetéshez. Ha valaki alaposan elolvassa a gyónás új rendjét, benne találja mindazt, amit elmondtam. Szó van ebben a megtérő fogadásáról, Isten igéjének felolvasásáról. Ha a gyóntató nem ismeri a gyónót, jó, ha elmondja a körülményeit, az utolsó gyónása óta eltelt időben, esetleges nehézségeit a keresztény életben. Ezeket kifejezheti dicsőítő imádságban, vagy hálaadásban. A leírtak olyan normák, amelyeket lehet tágabb értelemben is alkalmazni: Isten igéjének felolvasása után a bűnök megvallása szükségszerűen konkretizálódhat a megtérő imádságában is, ezt nevezem én confessio fideinek, a hit megvallásának, azaz önmagunk vádolásának, az elégtétel elfogadásának. A megtérő megbánást mutat és az új életre szóló javulási szándékot. Egy olyan imádságot végez, amelyben az Atyaistentől kér bocsánatot bűneiért, ehhez ajánlatos a Szentírás szavait használni.

Ebben az összefüggésben úgy tűnik számomra, nemcsak szabad kiszélesíteni egy-egy elemét a gyónásnak, szabadon gyakorolva, hanem a megszabott rítus rendjének megfelelően lehet követni azt, amit ajánlok, amelyre az Egyház hív minket, megértve természetesen az adott pillanat adta változtatásokat, az időt és a szükséges felkészültséget.

Ford. Sr. Maria Amata Kinszler
Sassuoloban élő, magyar kármelita nővér

Újdonságaink

SZEPi - VIDEO, AUDIO

ÉRDEKES FILMEK IZGALMAS FILMZENÉK

♫ **BRUNO COULAIS** nevével először a *Mikrokozmosz* című film kapcsán találkoztam. Zene és kép harmonikusan kiegészítették egymást. Aztán jött a mindnyájunk által kedvelt *Kóristák* című film. Itt már sejteni lehetett, hogy nem akarja ez a zeneszerző. A *Himalája* és a *Vándormadarak* zenéje már csak hab a tortán... Kedve támad az embernek, hogy a szerző zenéje miatt megnézze más filmjeit (*Bíborfolyó*; *A fiú, aki medve akart lenni*, stb.). De van gyűjteményünkben egy nagyon izgalmas *Stabat Mater* műve is.

♫ Néhány másik érdekes filmzenét is sikerült beszerezni: **YANN TIERSEN** neve ismerősen cseng: az *Amelie csodálatos élete* zenéjéért 2002-ben Cézár-díjat kapott. De ő írta a *Good bye, Lenin!* zenéjét is. Ezek és mások található tőle mp3-as filmzene gyűjteményünkben...

♫ **RACHEL PORTMAN** Polansky *Twist Olivér* filmjéhez írt kísérőzenét legújabbban. De ő írta többek között az *Árvák hercege* és a *Csokoládé* filmek zenéjét is...

♫ **HANS ZIMMER** szerzett zenét Az *oroszlánkirály* című mesefilmhez, kapott is ért egy Golden Globe díjat (1995). De ugyancsak ő írta a *Gladiátor* és *Hannibál* történelmi filmek zenéjét is. Ezek is egészen jól sikerültek...

♫ **IRODALOM ÉS ZENE – HELIKON HANGOSKÖNYVEK** új darabja: *Lovasi András* (Kispál és a Borz) és *Lackfi János* szövegeire *Heidl György* írt nótákat. *Varró Dániel* mellett ők is reménysegei az új fiatal magyar lírának...

Szegheő József SP

SZEPi - KÖNYVTÁR

📖 **AMACZINÉ BÍRÓ ZSUZSA - CSERHALMI ZSUZSA: REGÉNYEK TALÁLKOZÁSA** A két gyakorló magyartanár és egyetemi oktató kiváló segédkönyve húsz regényt állít kettesével egymás mellé, és mindegyiket ugyanazon módszer alapján tárgyalja. Így lesz egymás „testvére” Mikszáth és Cervantes, Flaubert és Móricz, Szolzsenyicin és Bodor Ádám. Erősen ajánlott mind olyanoknak, akik bevezetést szeretnének kapni e regényekhez, mind azoknak, akiknek kedvük már van, de mélyebb eligazítást igényelnének.

📖 **KÁLY-KULLAI KÁROLY: UTAK, ÚTKERESŐK, SZENVEDÉLY, BE-TEGSÉG**

A szerző volt kecskeméti piarista diák, aki az utóbbi 20-25 évben a drogosokkal való alternatív foglalkozás egyik vezéralakja volt, és mára a szervezett drogosmentés egyik legavatottabb szakértője. Fájdalmas valóságokkal szembe-sül és szembesít higgadtan, okosan.

📖 **SALAMOV, VARLAM: SZENTENCIA. Válogatott elbeszélések.** Kemény beszéd Salamové. A szovjet lágerek világát mutatja be, mint aki valóban meg

is szenvedte ezt. Annyiban új és különösen fájdalmas e hang, hogy nem hősiességről, helytállásról szól, hanem a végső megnyomorodottságról és ösztörtörtségről. Durva.

Most, hogy kivételesen talán jó híreket (is) lehet hallani a nagypolitika és a csángókérdés terén, hadd említsük meg ilyen témájú új könyveinket is:

📖 **DUMA-ISTVÁN ANDRÁS: CSÁNGÓ MITOLÓGIA**

📖 **HARANGOZÓ IMRE SZERK.: „OTT HUL ÉLTEK VALA A MAGYAROK...”. Válogatás az észak-moldvai magyarság népi emlékezetének kincsestárából**

📖 **SEBESTYÉN ÁDÁM: BUKOVINAI SZÉKELY NÉPMESÉK III.**

A protestáns Pálhegyi Ferenc és felesége saját tapasztalataik és a Biblia bölcsessége alapján nem elméletieskedve, hanem gyakorlatiasan, hétköznapi szituációkat bemutató, értékelve vezet végig könyveikben a házasság buktatóin (és perze örömein is):

📖 **PÁLHEGYI FERENC: HÁZASSÁGI KARAMBOLOK**

📖 **PÁLHEGYI FERENC: KERESZTYÉN HÁZASSÁG**

📖 **PÁLHEGYI FERENC: UTAK ÉS ÚTVESZTŐK A TÁRSKAPCSOLATOKBAN**

Németh Attila SP

NB.: A katalógus honlapunkon megtekinthető!

JÓ KÖNYVEK A KÖNYVTÁRBAN!

Kölcsönözhető, eladó, vehető!

NYITVA TARTÁS:	
HÉTFŐ	8.00-12.00; 12.30-16.30
KEDD	8.00-12.00; 12.30-16.30
SZERDA	8.00-12.00; 12.30-16.30
CSÜTÖRTÖK:	ZÁRVA 12.30-16.30
PÉNTEK:	8.00-12.00; 12.30-14.30

Tudtad, hogy áprilisban van a könyvtárosok világnapja?
Szerezzünk örömet nekik azzal, hogy olvasunk!

Brühl okán

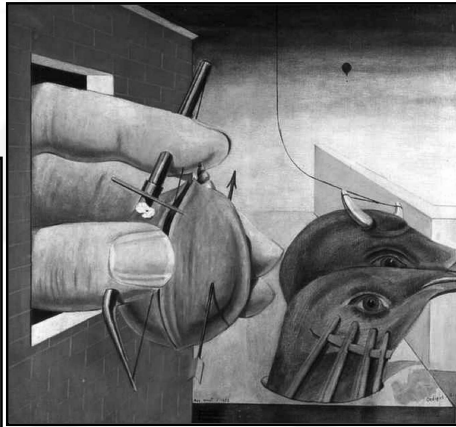
MAX ERNST (1891, Brühl – 1976, Párizs) az avantgárd nagy nemzedékének egyik központi alakja: a dadaizmus egyik alapítója, a szürrealista csoport kitaró tagja. Munkássága rendkívül tág ívű, de egyben következetes, összefüggő rendszer is. Békésen megfér benne a mitikus szimbolika és a szigorú gondolatiság, a tudattalan automatizmus és a puritán forma-

szigor, a humor és a drámaiság, a polgárpukkasztás és a technikai újítások sokasága.

MAX ERNST: GERTRÚD

gertrúd neked áll a rúd feljebb
jóízlésfelszámoló leszámolás
íztábornok nyálnép nyelvén nyakrafő
csevelyhájas tésztát kézcsoók beveszek
korallkorál protokoll porkóstoló
kólika – faux col
walkúr manikűr illés-bémoll

(Tandori Dezső ford.)

Max Ernst: Ōdipusz király, 1921.

Azt lehet mondani, hogy életművét Duchamp és Picasso ellentétes vonzásában bontja ki: a rombolás, a tagadás és a paradoxonok művésze, ugyanakkor tökéletes plasztikai egyiséget tud teremteni a legellentétebb elemek között is.

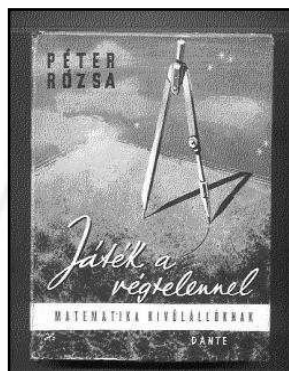
Tamás mester könyvespolca Játék a végtelennel

Eszembe jut egy régi beszélgetés. Egy írónk, aki igen kedves emberem, panaszkolt nekem, hogy hiányosnak érzi műveltségét, mert nem tud matematikát. A saját területén érzi ennek hiányát, írás közben. Úgy érzi kifejezőképessége szegényebb attól, hogy nem meríthet ebből a gazdag forrásból. De mindez reménytelen panasz, mert abban bizonyos, hogy a matematikába nem tudna behatolni.

Péter Rózsa matematikus a negyvenes években írta a fenti sorokat. Az említett íróval, Benedek Marcellel (Benedek Elek fiával) hosszas levelezésbe kezdett. A levelekben a modern matematika eredményeit igyekezett érthetően elmagyarázni. Ebből az anyagból nőtt ki a Játék a végtelennel című könyv.

A könyv a nem matematikus érdeklődésű intellektuális embernek szól: az irodalom, a művészet, a humánus emberének. Sok szépet kaptam arról az oldalról, most viszonzásul átnyújtom a matematikát. Írja az előszóban.

A könyv három részből áll. Az első címe: A bűvészinás. Nagyon az elején kezd, a számlálással: egy, kettő, három. Főleg olyan dolgokról ír, amivel középiskolában találkozunk. Mégsem unalmas, sőt izgalmas kaland olvasni. Ezeket

az egyszerű dolgokon keresztül érezhetünk rá az igazi matematika ízére. Megérezhetjük, hogy a szerző mennyire szereti, amiről ír, és a lelkesedése ránk is ránk ragad.

A következő rész A teremtő forma címet viseli. A matematikának olyan területeit érinti, amelyek többsége matematika fakultáción előkerül. Mégis olyan bájos egyszerűséggel beszél például az integrálszámításról, hogy ha egy magyarfaktos elolvassa, akkor utána elmagyarázhatja a lényegét a „kocafejű” matekos társának.

A tiszta ész önkritikája címet viseli az utolsó rész. A matematika századfordulón történt forradalmáról szól. Arról a területről, amelyen a szerző maga is maradandót alkotott.

A könyv hatalmas siker volt. A bölcsészek legalább annyira élvezték, mint a műszaki emberek. A szellem embereit elbűvölte ez a könyvecske. Most is kapható, de nem csak Magyarországon, hanem angol nyelvterületen is. A könyv megjelenése óta 65 év telt el. Azóta tart a sikertörténet. A könyv annyira friss, hogy valószínűleg a következő 65 évben is olvassák majd. (Péter Rózsa: Játék a végtelennel)

Serényi Tamás

Régi magyar áldás

Áldott legyen a szív, mely hordozott,
és áldott legyen a kéz, mely felnevelt.
Legyen áldott eddigi utad,
és áldott legyen egész életed.

Legyen áldott Benned a Fény,
hogy másoknak is fénye lehess.
Legyen áldott a Nap sugara,
és melegítse fel szívedet.

Hogy lehess meleget osztó forrás,
a szeretetedre szomjazóknak.
És legyen áldott támasz karod,
a segítségedre szorulóknak.

Legyen áldott gyógyír szavad,
minden hozzád fordulónak.
Legyen áldást hozó kezed,
azoknak, kik érte nyúlnak.

Áldott legyen a mosolyod,
légy vigasz a szenvedőknek.
Légy te áldott találkozás,
minden téged keresőnek.

Legyen áldott immár,
minden hibád, bűnöd, vétked.
Hiszen aki megbocsátja,
végtelenül szeret téged.

Őrizzen hát ez az áldás,
fájdalomban, szenvedésben.
Örömben, bánatodban,
bűnök közti kísértésben.

Őrizze meg tisztaságod,
Őrizze meg kedvességod,
Őrizzen meg önmagadnak,
és a Téged szeretőknek.

English Corner

April Fools' Day or All Fools' Day is a notable day celebrated in many countries on April 1. The day is marked by the commission of hoaxes and other practical jokes on friends, enemies and neighbors. I have collected you some of the most famous hoaxes.

1. *Alabama Changes the Value of Pi: The April 1998 newsletter of New Mexicans for Science and Reason contained an article written by physicist Mark Boslough claiming that the Alabama Legislature had voted to change the value of the mathematical constant Pi to the "Biblical value" of 3.0. This claim originally appeared as a news story in the 1961 science fiction novel Stranger in a Strange Land by Robert A. Heinlein.*

2. *Spaghetti trees: The BBC television program Panorama ran a famous hoax in 1957, showing the Swiss harvesting spaghetti from trees. They had claimed that the despised pest, the spaghetti weevil, had been eradicated. A large number of people contacted the BBC wanting to know how to cultivate their own spaghetti trees. It was in fact filmed in St Albans.*

3. *Left Handed Whoppers: In 1998, Burger King ran an ad in USA Today, saying that people could get a Whopper for left-handed people whose condiments were designed to drip out of the right side. Not only did customers order the new burgers, but some specifically requested the "old", right-handed burger.*

Your task is to find 2 famous hoaxes and send them to my e-mail address: mnagy@szepi.hu

Best wishes,

Nagy Mariann

Nyelvi verseny

Lezártuk a testvérvárosainkból rendezett nyelvi versenyek az elmúlt heteken. Évfolyam- ill. csoport szinten mérhették össze felkészültségüket és kreativitásukat diákjaink. Eredmények a Darmstadt versenyen: a 9. évfolyamon az első hely megosztott: Rapcsányi Máté és Kozák András a 9.a-ból ill. Lengyel András és Zakar Máté a 9.b-ből vették a pálmát. A 10. évfolyam győztese Borgulya Bálint és Szebellédi Áron a b osztályból. Az angolosok Cambridge-t ismerhették meg jobban, első lett a 7. osztályból a Kopasz Kristóf, Pördi Tamás és Horváth Róbert trió, a 8. osztályban pedig P. Nagy Bálint, Horváth Benedek és Rác Márton csapata.

Gratulálunk nekik! A versenyre készített plakátokat hamarosan kiállítjuk.

Nemes Zsuzsanna

Sherlock Holmes is beájulna avagy bűnügyi esetek kezdőknek és haladóknak

A márciusi minikrimi megfejtése a következő: a felügyelő nem lát élesen, de homályosan igen, ezért a homályos foltok hosszúságából azonosíthatja az utcákat (A Pont utca rövidebb, mint a Pontosvessző.) A leggyorsabb helyes megfejtők: Velkey Máté és Ermilov Alexander Anatol, 9.a oszt. tan., Olgay György 7.a és Nagy Abonyi Ádám 10.a oszt. tanulók. Gratulálók!

Áprilisi fejtörőm a következő:

Miss Lola Bevetty-t, a Kék Ponty mulató énekesnőjét egy reggel holtan találták a szállodai szobájában. Joe, a vörös hajú pincér, aki az esetet felfedezte, arra gyanakodott, hogy gyilkosság történt. Lola kebléből ugyanis 67 fokos szögben kiállt egy elefántcsont nyelű tor, és Joe nem emlékezett, hogy a művész nő valaha is hordott volna ilyen tort a szívébe dőlve, habár általában szerette a csecsebecsét.

A pincér mindenesetre értesítette a portást. A portás mindenesetre értesítette a rendőrséget. Azután amikor a nyomozó tiszt és a segédje megjelentek, felkísérte őket a szobába.

Épp az áldozat fényképezésénél tartottak, amikor valaki kopogott az ajtón.

– Tessék! – mondta a nyomozó.

Az ajtónyílásban megjelent egy fiatalember. Gyermeteg arc kifejezést és feltűnően ártatlan tekintetű kék szemeket viselt.

– Tessék! – ismételt a tiszt, most már némi éllel, mert az ilyen látványos ártatlanság mindig felébresztette gyanúját.

A fiatalember hátrálni kezdett.

– Úgy látszik, eltévesztettem az emeletet! – makogta. –

A másodikon, a 16-os szobában lakom.

– Ez meg az első emelet 16! – bólintott a portás. Az úr igazat beszél. Pontosán előlött lakik. Az emelet berendezése olyan egyforma, hogy könnyen el lehet tévedni.

A nyomozó rábámult a fiatalemberre, aztán mellé lépett és karon ragadta:

– Gyilkosság vádjával letartóztatom!

Kérdés: Mire alapozta gyanúját a nyomozó?

Válaszaitokat küldjétek e-mail címemre: mnagy@szepi.hu
Jó fejtörést!

Nagy Mariann

Aranyos fiaink

Megyei bajnokaink:

Seres Imre, Csíkota Péter, Barzó Pál,
Kiss Ágoston, Simon Bálint

zott el érmet – „csont nélkül” nyerte az a csapatversenyt. A IV. korcsoportosok versenyében (1993-1994) harmadikok lettünk (Bernát Oszkár, Kohl Norbert, Nagy Máté, Petrovics László, Olgay György), míg az idén először a hetedikese fiatalabb évfjártatóból is (1995) sikerült egy csapatot összehoznunk (III. k.cs., Hajdú Roland, Kopasz Kristóf, Laczkó Zsolt, Leindler Domonkos, Stefán Máté) mely a 8. helyen végzett. Egyéniben Stefán Máté 4. helye érdemel említést (aki lám nem csak úszni, futni is tud!). A verseny a szokott módon bonyolódott, mégis érdemes tennünk néhány apró észrevételt vele kapcsolatban. Ami pozitív élmény volt: 1. Az időrend pontos betartása; 2. Versenyzőink lelkesedése, küzdelme. Ami negatív élmény volt: 1. Az aszfaltkör – ha a kiírásban mezei futóverseny szerepel, miért nem fűvön, terepen futtatják a mezőnyt? (ezt a kérdést sokadszorra teszem fel); 2. A pálya korrekt kijelölésének és tartatásának hiánya – a IV. korcsoportosok versenyében a mezőny egyik része az utolsó körben nem futott el a fordítóig, levágott vagy száz métert!; 3. A csapateredmények helyben történő kihirdetésének elmulasztása – annak ellenére, hogy a helyezési számokat a helyszínen összeadták a végeredményre, nem tudni miért, napokat kellett várni; 4. A csapatverseny érdíjazásának elmaradása – állítólag annyira szegény az „eklézsiá”, hogy ilyen haszontalanságokra (aminek persze az a huncut kölkök még örülne is, mi több motiválhatná őt a következő versenyre) már nem telik.

A Megyei Diákolimpia mezei versenye március 31-én, a jól bevált helyszínen (közel három évtizede még magam is ott versenyeztem) a Körtöltés Tölgyes utcai szakaszán került lebonyolításra. A városiról feljutott V. korcsoportos csapatunk ismét megmutatta, ki a legény a gáton! Újra aranyat hoztak el fiaink (ezúttal nem csak virtuálisan), megelőzve a Vedres István szakközépiskola és a vásárhelyi Corvin Mátyás szakközépiskola gárdáját (és még másik hármat). Ez azt jelenti, hogy folytatva hagyományainkat, újra ott lehetünk a gödöllői országos döntőn!

AVárosi Diákolimpia mezei futóversenyét az idei évben is az újszegedi Erzsébet liget aszfaltjárdáján(!) rendezte meg a Városi Sportigazgatóság. Remekül felkészült V. korcsoportos (az 1991-1992-es születésű) csapatunk (Barzó Pál, Csíkota Péter, Kiss Ágoston, Seres Imre, Simon Bálint) – noha egyéniben nem ho-

Nagy reményekkel utaztunk április 6-án – úszóink sikeres diákolimpiai szereplését követően – a dunántúli Celldömölkre, a Katolikus Iskolák Diák Sportszövetségének országos úszóversenyére. A viadalra a Ság-hegy lábánál, festői környezetben megépített Vulkánfürdő 25 m-es fedett medencéjében került sor. A kiváló rendezésért köszönet illeti a helyi Szent Benedek Katolikus Általános Iskolát és a KIDS titkárárt, Magó Gábor tanár urat, aki a kedvezőtlen anyagi körülmények dacára is meg tudta szervezni a versenyt.

A népes mezőnyben ragyogóan helytálltak IV. korcsoportos versenyzőink, hiszen valamennyi számban sikerült érmet szereznünk. Nagy Milán ezúttal is remekelt, kitűnő idővel nyerte az 50 m-es gyorsúszást, s mellé a hátat is. Rajta kívül két mellúszó, Bárkányi Tamás és Szabó András nyakába is érmet akaszthattak. A 4x50 m-es gyorsváltók versenye rendkívül kiélezett küzdelmet hozott. A „befutót” követően picit szomorkodtunk, mert a budapesti Szent Margit Gimnázium csapata hajszálnyival hamarabb nyúlt be, mint a miénk, s ez számunkra „csupán” az ezüstérmet jelentette volna. Hamarosan megtudtuk azonban, hogy előváltás miatt a versenybírók kizárta a margitosokat, így mi állhattunk fel a dobogó legfelső fokára. Minden elismerés a fiúké! És persze az egy szem szegedi leányé, a karolinás Stefán Grétáé, aki velünk utazott a versenyre, s nagyszerűen úszva, egy ezüst és egy bronzéremmel gazdagodott.

Úszóink: Stefán Márk, Nagy Milán, Laczkó Attila,
Szabó András, Szentpáli Domonkos, Bárkányi Tamás

Eredményeink részletesen:

50 m fiú gyors: 1. Nagy Milán (25,91), 4. Stefán Márk (29,28), 5. Laczkó Attila (29,30);

50 m fiú mell: 2. Bárkányi Tamás (38,48), 3. Szabó András (38,66);

50 m fiú hát: 1. Nagy Milán (32,28), 4. Stefán Márk (36,79), 8. Szentpáli Domonkos (39,63);

4x50 m fiú gyorsváltó: 1. Dugonics András Piarista Gimnázium, Szeged (Stefán M., Szentpáli D., Laczkó A., Nagy M.) (1:59,23), 2. Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpont, Győr (2:12,62), 3. Szent István Katolikus Általános Iskola, Mezőkövesd (2:20,67).

Győri Ferenc

FOCI: Március 4-én az Arany János Ált. Isk. által megrendezett labdarúgó tornán vett részt 7-8. osztályos csapatunk, ahol a 2. helyezést sikerült elérnünk egyetlen vereséget szenvedtünk (1 góllal).

Csapattagok: 7.o: Olgay Gy., Rác K., Bernát O., Szupera G., 8.o: Szabó R., Sári B., Nagy M., Lévai B., Petrovics L., Samu B. Edző: Boczor Z.

KOSÁRLABDA: Mivel a IV. korcsoportos kosárlabda csapatunk a Városi Diákolimpián 2. helyezést ért el, így részt vehettünk a megyei döntőn, ahol az igen erős mezőnyben a 4. helyen végeztünk.

A csapat tagjai: 7. o: Márai D., Horváth R., Szupera G., Buczkó D., Pördi T., Putóczky Á., 8.o: Kovács M., Nagy M., Novák T., Simon G., 9.o: Velkey M. Edző: Boczor Z.

Köpések aranyból

– Mi Krúdy leghíresebb regényének címe?
– A Szindbád-novellák...

– Hunyadi János nagy magyar király sokszor összetűzésbe került a török offenzívával...

1945 Magyarország:
– Az oroszok, amikor átmasíroztak a németeket kergetve, több kárt csináltak mint hasznot...

– Az orosz katonák értelmi szintje nem ütötte meg úgymond a magyar átlagot...

– Véreskezű altábornagy volt Haynau, a megöletett magyarok vére piszkította a kezét; egyfajta válogatást indított tetszik-nemtetszik alapon, mondvacsinált vádakkal „gyilkolászott”...

– Sámuel még gyerek volt, egy este meghallotta Isten szavát, hogy azt mondja: „Hív anyád!”

– Az Újszövetség Jézus életét fejtí ki, míg az Ószövetség a korai kereszténység életébe ad betekintést...

– Mit tettek a katonák a két latorral?
– Hasba szúrják Jézust...

– Mit tudsz a Dávid-kori zsidó államról?
– Jól éltek a zsidók, sok háborúban vettek részt...

– Dávidnak zsoldosserege volt és széthúzta a zsidó állam határait...

– Dávid Uriást a csata élmezejébe küldte, és gyakorlatilag így megölte...

– Dávid elhívta magához a hettita Uriás feleségét. A vendégség miatt véletlenül gyerekük lett...

– Dávid erős kezű király volt, de amikor nem uralkodott, akkor gyenge kezű volt...

– Mi lett a papírokkal, Fiam?
– Odaadtam Pető tanár úrnak!
– Neki küldték?
– Nem, a sulinak, de Pető tanár úr maga a sulii...

Papp Attila gyűjtése

Megfejtés (a mondat első fele)	Korszak		Európai tűzhányó	Tudniillik	Személyes hangvételei írásmű	Megfejtés (a mondat második fele)
	Eső- csatorna					
Ráma					Ételt izesít	
Megfejtés a római költ neve)					Páros burek!	
						Íjtsd röviden
						Analizál
Szintén ne		Tarisznya		10 ³		
uhát átalak				Juhok		
					Létező	
Ablakcsírát			Dublin lakója			Tova
Cin						Abba-marad
	Már kevervel				A közelebbi	
	Perc röviden					
Kevert mák!			Egtáj			
...-pici			100 liter jele			
		Kiejtett betű			Hajtó	
						Sugár

A rejtvényt Márton Imre készítette

Ebben a hónapban a megfejtés egy római költő neve és egy mondata. A megoldásokat 2008. május 11-ig kérjük bedobni a gimnázium portájánál elhelyezett szerkesztőségi postaládánkba, vagy elküldeni elektronikus levélcímünkre: piarfutar@szepi.hu. Előző havi rejtvényünk megfejtése: „Feltámadt Krisztus, Alleluja!” Gábor Dávid 9.A osztályos diákunk nyert pólót, amit átvehet a szerkesztőségben. Gratulálunk!

IMPRESSZUM – PIÁR FUTÁR – KIJADJA a Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000
SZERKESZTŐSÉG 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14.T: 62/549-090, E-mail: piarfutar@szepi.hu
 Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. Szerkesztőségi ülés minden szerdán 14.30 órától a szerkesztőségben. – **FELELŐS KIADÓ** Pető Gábor SP – **SZERKESZTŐ** Mészáros Ferenc – **FOTÓ, CÍMLAP** Piti Marcell – **KORREKTÚRA** Mészárosné Szabó Tünde, Papp Attila – **NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS** Férc-Szemes Áron – **NYOMÁS** Juhász Nyomda – **MEGJELENIK** havonta, 600 példányban. Kizárólag belső terjesztésre.